

בשר בחלב

1' רמב"ם פרק ט' מאכלות אסורות פלגא או'

איסור מפי"ת דבשר בחלב, ובשר שנתבשל בחלב איסור באכילה ובפניא

2' חולין דף קט"ו, דבי רבי ישמעאל תנא דא תבשל... בישול'

בפסוק כתוב דא תבשל ומרבינן איסורי אכילה ופניא מבי' פסוקים פמיותריס. אדא שיס מקום דשאוול
דמה באמת דא כתבה פתורה איסור אכילה בפירוש?

3' פסחים דף כ"א ע"ב, דא"ר אבהו כל מקום שנתבשל דא יאכיל... פניא במשנה'

דר' אבהו, דא יאכיל' פירוש דא תפנה ממנו ע"י אכילה או בכל דרך אחרת

4' שם כ"ד ע"ב, א"ר אבהו אמר ר' יוחנן... חי שפוא פאור'

ר' יוחנן חידש שאין לוקין על איסורי פניא ואיסורי אכילה אם נפנה שלם כדרך פניא

5' שם, אמר אביי פכל מודים... ביה אכילה'

דפי ר' אבהו כתבה פתורה איסור פניא בהשן דא תאכיל דלמד שמיין חייב אלא כשנפנה בדרך
פניא - דפי"ת אכילה (שפרי מדיבר במאכלים), ובכדאי פכרס דלמדו איסור פניא מתוקדש' ודא
מלכא תאכיל - ממילא חייב בכל אופן.

6' שם כ"ה ע"א, ואביי דפכי דא כתב אכילה... שדא כדרך פניא'

פתורה לימדה איסור פניא בבשר בחלב ע"י קרא יתירא ודא ע"י, דא תאכיל' דחייב עס שדא כדרך
פניא.

פרש"א פוסברי דמה בחרה פתורה בהשן, דא תבשל' דוקא דלמד עס איסור אכילת ב"ח -

7' תורת פבית דפרש"א בית שלשי שער רביעי, דבר תורה... דרך בישול'

מפי"ת מותר דאכיל בשר עס חלב אפי"כ נתבשל יחד

8' רמב"ם ספר פמלוות ד"ת קפ"ו, קפ"ז... איסור פאכילה, וכאן ראוי ד'...

דפי רמב"ם דא פראשון בא דאסור את בבישול, ופשלי' בא דלמד שבכל פשני אכילה ופניא כאיילו
כתיב דא תאכיל, ודא כתב, דא תאכיל' כדי דחייב עס שדא כדרך פניא

9' רמב"ם פרק ט' מאכלות אסורות פלג' ב' וג"מ, ולח"מ, וכל זה ודאי פוא... פבת'

פכא פסק שאכילה ופניא נלמדו בק"ו מבישול' וזה שדא כסוגיית פלג' ושדא כ"ש פרמב"ם ע"ל
בספ"מ

10' תראוס אונקלוס שנות כ"ע י"ט, שנות ד"ד כ"ו, דברים י"ד כ"א

אונקלוס תרגם, דא תבשל' כל שלש פאמים - אכילה וז"ל שאחרי שיס דלן ע' פסוקים ומפס מרביס
אכילה ופניא, חזרים און דקראו בפשטא דקרא, דא תבשל' - אפי"כ דא פבישול איסור - מפני שבב"ח
פוא, עס פמות' ואסור אפילו ד"לר אותו

פחניק למד יסוד פפוק באיסורי ב"ח:

"ספר פחניק מלוו ל"ב, משרשי... בכשול', ומלוו ס"ב, וצנן פכשול'... פש"

דפי פחניק יסוד איסור ב"ח פוא בישול - שפוא עירוב יסודות שונות בבירא פ - וכעין איסור כלאים.
ופאיסור פוא כל כך חמור שאסרתו פתורה אפילו בדיצבד אפילו בפניא.

וא"כ - דפי פרמב"ם יסודו של איסור ב"ח פוא פאכילה וממנו נבא פאיסור דבשל, ואילו דפי פחניק
פאיסור מתחיל מבישול וממילא איסור עס באכילה ובפניא.

ופנה, פאיסור דאורייתא דבשל בשר בחלב וכן זה שגשר שנתבשל בחלב איסור באכילה ובפניא -
שנפס פס דרך בישול דוקא, ופרי מליין דלמדא בקרבן פסח שפוא כשר דוקא ל"ל אש ודא מבוש -
דפי"ת במי, ודא מלא - דפי"ת בשמן. - ויש דלמדו מפי' פפפדרה של בישול כאן - פאוס פכוונג דבישול ש
או עס פל"ל"י ויאון בכלל.

לענן נגרים מפורש במשנה שבישול פוּא בישול עני -

12 משנה נגרים דף מ"ט ע"א, פנדר... ובשלוך, ור"ן ד"ף פנדר

לענן לען נגרים אין זלייה ושליקה בכדל בישול. ואולם בירושלמי פסתפקו בדבר -

13 ירושלמי נגרים פרק ו' הלכה א', פנדר מן המבושל מו... בשר בחלב'

לכאורה פשטא דה בישול עכו"ם, בישול בשבת, ובישול בה"ח פוּא דא רך על אישן אדא עס על אישן ובישול בחמי אבריה - ובאמת מצינו כן במב"ם -

14 רמב"ם פרק י"ז מאכלות אסורות הלכה ט', י"ז... כמבושלי'

גבי בישול עכו"ם (שפוא דרבנן) פסק רמב"ם לקולא (וגם מליח לא פוּ בישול)

15 רמב"ם פרק ט' מאכלות אסורות הלכה ו', ומ"ט ד"ף המצוין

גבי בה"ח (שפוא מפ"ח) פחמיר רמב"ם, אדא שאין לוקין מספק

16 שו"ע יו"ד סי' פ"ז סעיף ו'... אין לוקין עליו וביאור פז"ר א"א אות י"ג

דפי פפ"ח שפ"א פז"ר א"א בירושלמי פשט את פסוק במס' שבת וכולם בכדל בישול (חול' מחמי אבריה)

17 פתחי תשובה סי' פ"ז אות ט',... דפקד. פמ"ט'

דפי פפ"ח פכ"ל אסור מפ"ח חול' מחמי אבריה, פשו"ע מסתפק במצוין מחמי אבריה, ופ"ח פב"א מקילין בשינון.

ופנפ מפ"ח מותר לאכל בשר עם חלב כל שלכא נתבלשו יחד -

18 שו"ע יו"ד סי' פ"ז סעיף א' דברי המחבר

מדרבנן אסור לאכול בשר עם חלב אפי' כשלא נתבלשו. ועדיין יש לחקור אם יש איסור דרבנן להשיל בשר בחלב בענין שאין עליו בישול מפ"ח (שינון למתירים. חמי אבריה דפי פפ"ח)

19 פסחים דף מ"ד ע"ב, ורבנן מבשר בחלב לא גמרינן... בשולי אסור'

כביש אינא בכדל בישול מפ"ח

20 רש"י ע"פ ד"ף תרי ט"ו

בלשון רש"י לא ברור אם אסור לכבש בה"ח מדרבנן או אם רק אסור לאכול! (בפרי תואר לבשל פאור פחיים' פק' פבין שלפי רש"י כבישת בשר בחלב אסורה מדרבנן)

ועדיין יש לחקור אם כל שאינו בה"ח מפ"ח (כבש וכו') אסור בפניא מדרבנן -

21 ים של שלמה חולין פרק ח' סי' ק', וכתב באו"ז... ואסור בפניא

פמפרש"ם מדויק מפרמב"ם שכל שאינו בה"ח מפ"ח מותר בפניא - וחולק עליו!

22 רמ"א יו"ד סי' פ"ז סוף סעיף א' וט"ז ס"ק א', שו"ע סי' ז"א סעיף ח'

דלככה קי"ד כרמב"ם.

קפ"ו הזהירנו מלבשל בשר בחלב והוא אמרו לא תבשל גדי בחלב אמו ומי שבשלו לוקה אע"פ שלא אכל כמו שהתבאר במקומות מהתלמוד.

קפ"ז שהזהירנו מאכול בשר בחלב הוא אמרו גם כן לא תבשל וגוי פעם שניה רוצה לומר איסור אכילה ובחולין אמרו בשר בחלב לוקה על בישולו ולוקה על אכילתו ובגמרא מכוח אמרו המבשל גיד הנשה ביום טוב בחלב ואכלו לוקה חמש מלקיות לוקה משום אוכל [גיד ומשום] מבשל [ביום טוב] ומשום מכשל בשר בחלב [ומשום אוכל בשר וחלב] ומשום הבערה ושם אמרו אפיק הבערה ועייל עצי הקדש ואזהרתיה מהכא ואשריהם תשרפון באש לא תעשון כן לה' אלהיכם ובגמרא חולין אמרו אפקיה רחמנא לאכילה בלשון בישול דכי היכי דאי בשיל לקי אאכילה נמי לוקה ובשני מפסחים אמרו להכי לא כתב רחמנא בבשר בחלב אכילה להדיא לומר שלוקים עליו אפילו שלא כדרך הנאתו וזכור זה ובכאן ראוי לי שארמוז על שרש גדול שלא קדם לי זכרו וזה שאמרו לא תבשל גדי נכפל בתורה שלש פעמים ואמר מלמד שכל לאו מהם לענין אמרו אחד לאכילה ואחד לבשול ואחד להנאה ולמקשה שיקשה ויאמר לאיזה דבר מנית איסור אכילתו ובשולו שתי מצות ולא תמנה איסור הנאתו מצוה בפני עצמה ידע המקשה כי איסור הנאה אין ראוי למנותו מצוה בפני עצמה מפני שהיא והאכילה ענין אחד כי האכילה מין ממניי הנאה ואמרו בדבר שהוא לא יאכל אמנם הוא דמיון מדמיוני הנאה והכוונה שהוא לא יהנה בו לא באכילה ולא בזולתו והוא אמרם כל מקום שנאמר לא תאכלו לא יאכל אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה במשמע עד שיפרט לך הכתוב כדרך שפרט לך בנבילה שבאר בה הכתוב התועלת בה והוא אמרו לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה ולפי זה השרש אין ראוי למנות איסור אכילה והנאה שתי מצות ואלו מנינו שתי מצות בבשר בחלב היה ראוי כמו כן בחמץ ובערלה ובכלאי הכרם שיהיה בכל אחד מאלו שתי מצות אם איסור הנאה מצוה בפני עצמה ומצד שנפל מאלו ולא מנה זולת הלאו שבא באכילתה לכד ובכלל זה איסור הנאה שהונחנו כמו כן יפול בבשר בחלב ונשאר בכאן שאלה אחת לכד והיא כי יש לאומר שיאמרו אחר שאסור הנאה יגיע מאיסור אכילה לאי זה דבר היה צריך הכתוב אל לאו בבשר בחלב לאסור הנאתו כמו שבארנו הנה תשובת זה שהוא הוצרך אל זה מפני שלא בא לא תאכל וממנו שמענו יאסרו האכילה וההנאה לפיכך הוצרך לאו אחד לאסור הנאה וכבר זכרנו הסבה שבעבורה לא כתב אכילת בשר בחלב שכל מה שנזכר אכילה אינו חייב עד שיהנה בגרונו אמנם אם פתח פיו ובלע מן האסור והוא חם עד שישרוף גרונו פטור חוץ מבשר בחלב שהוא חייב על אכילתו ואפילו לא יהנה כמו שזכרנו וכמו כן כלאי הכרם כמו שנבאר אחר זה והבן כל אלו השרשים וזכרם וכבר התבאר משפטי מצוה זו בפ"ח מחולין.

¹¹ משרשי מצוה זו, לפי הדומה שהוא כענין מה שכתבנו במצות מכשפה¹², כי יש בעולם דברים שנאסר לנו תערובתן בסיבת הענין שאמרנו שם, ואפשר שתערובת הבשר עם החלב במעשה הבישול יהיה סיבת איסורו מן היסוד ההוא. וקצת ראייה לזה לפי שבא האיסור לנו במעשה התערובת אף על פי שלא נאכלנו, שנראה בזה שאין איסורו מחמת נזק אכילתו כלל, רק שלא נעשה פעולת אותו התערובת להרחקת אותו ענין שאמרנו. והזהירנו גם כן במקום אחר¹³ שאם אולי נעשה התערובת לבל נאכלהו ולא נהנה בו, להרחק הענין, ואפילו אכלו מבלי שנהנה ממנו כלל לוקה, מה שאין כן בשאר כל איסורי המאכלות, וכל זה מורה שיסוד¹⁴ טעמו הוא מחמת התערובת, וכענין שאמרנו בכשוף.

⁷ דבר תורה אין בשר בחלב אסור אלא דרך בישול אבל לערב בצונן ולאכול מותר ואפי' לבשלו בכלי שני דבר תורה מותר לפי שאין כלי שני מבשל דגרסינן בפרק כל הבשר גבי טיפת חלב שנפלה על גבי החתיכה אמר רבא דרך בישול אסרה תורה דלהכי אפקיה רחמנא לאסור אכילה בלשון בישול דכתיב לא תבשל גדי בחלב אמו לומר לא תאכלנו דרך בישול

¹² וענין הכישוף הוא לפי דעתיה כן, שהשם ברוך הוא שם בתחילת הכריאה לכל דבר ודבר מדברי העולם טבע לפעול פעולתו טובה וישרה לטובת בני העולם אשר ברא, וציוה כל אחד לפעול פעולו למינהו, כמו שכתוב בפרשת בראשית [א', י"ב ואילך] למינהו על הנבראים, וגם על כל אחד ואחד המשיל כח מלמעלה להכריחו על מעשהו, כמו שאמרנו זכרונם לברכה [בראשית רבה פרשה י', ו'] אין לך עשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה שאומר לו גדל. ומלבד פעולתן שעושה כל אחד ואחד בטבעו, יש להם פעולה אחרת בהתערבם מין מהן עם מין אחר, ובמלאכת התערובות יש בה צדדין שלא הורשו בני אדם להשתמש בהן, כי יודע אלהים שסוף המעשה היוצא לבני אדם באותן צדדין רע להן ומפני זה מנעם מהם. וזהו אמרם זכרונם לברכה דרך כלל, כל שיש בו משום רפואה אין בו משום דרכי האמורי [שבת דף ס"ז ע"א], כלומר אין לאסרו מפני צד כישוף, אחר שיש תועלת בו מצוי בנסיון באמת אין זה מן הצדדין האסורין, כי לא נאסרו רק מצד הנזק שבהן. ועוד יש באותן צדדי התערובות והתחבולות האסורות לעשות ענין אחר שנאסרו בעבורו, לפי שכח אותו התערובת עולה כל כך שמבטל מפעולתו לפי שעה כח המזל הממונה על שני המינין, והמשל על זה, כמו שאתה רואה שהמרכיב מין בשאינו מינו יחדשו לברוא מין שלישי, נמצא שביטלה ההרכבה¹⁵ כח¹⁶ שניהם. ועל כן נמנענו מהעלות על רוחנו אף כי נעשה בידינו דבר שמראה בנו רצון להחליף דבר במעשי האל השלמות. ואפשר שיעלה בידינו מזה רמז משרשי כלאי זרעים¹⁷ ובהמה¹⁸ ושעטנז¹⁹, ובמקומם נאריך בם בעזרת השם²⁰.

²¹ וכתב באו"י יש להסתפק בשר בחלב שאמר חכמים כגון ששהה צלון יותר מיום א' או ע"י מליחה אסורו בהנא' אם לאו והמתיר בהנא' אין מוחין בידו כל כמה דלא אשכחן ראי' לאיסור' כ"כ המ"ד והרמב"ם כתב להדיא דשרי בהנאה וצבישול כל אותן שהן דרבנן ולא נהירי' דלא מלינו שחלקו חכמים בדבריה' כ"א ציין נסך שאסרו לחיה נגיעה בשתייה ויזו נגיעה בהנאה כפי אשר נמנו עליו בתחלה וקבעו כך איסורא אצל בשאר איסורא דרבנן אין לחלק ומ"ה לא מתלקינן באיסור חמץ ציין דלורייתא ודרבנן ועוד מאחר דבשאר דוכתינן חשבינן שרייה כבישול וכן מליחה אלא דגזירת הכתוב הוא דגבי בשר בחלב שרי משום דדרך בישול אסרה תורה ואפ"ה אסרו רבנן ולא חילקו ציין בשר בחלב לשאר איסורים וא"כ חוזר לדוכתיא ויהי כאלו נתבשל ואסור בהנאה

¹³ הנודר מן המבושל מהו שיהא מות' מן המעושן מהו שיהא מותר במטוגן מהו שיהא מותר בתבשיל שנתבשל בה מי טבריה רבנן דקיסרין שאלון מעושן מהו שיהא בו משום בישולי גוים מהו שיהא בו משום תבשילי שבת מהו שיהא בו משום בשר בחלב

בארנו נפ נכדל בבישול, ואכשין עלינו לבאר איזה בשר נכדל בגדי ומפו, חלב אין' - ונתחיל בהפדרת
גדי' - עט איזה בשר יש איסור בה"ח.

גדי

משנה חולין דף ק"ט ע"א, בשר בהמה טהור...

פתנא קאן פתיר בבישול ופנא, בשר בהמה אפא או חלב בהמה אפא, ר"ע פתיר בשר חיפ אול
מפ"ת בחלב (ודעת ת"ק בחיפ אול) לא ידוע (טעם). וריפ"ע פתיר אול כחו ר"ע ולא פזכיר חיפ. ולא ברור
אם יש כאן חילוקי דעות -

נא' עס דף ק"ט ע"א, אין איכא... בשר אול בחלב ורש"י

לר"ע בשר חיפ אול מדרבנן. לריפ"ע חיפ דאורייתא אול מותר למארי - ואדין לא פובהרפ שיטת ת"ק
בחיפ אול -

תוס' עס דף ק"ט ע"א ד"ה בשר בהמה

שיטת תוס' פיא שדפי פרבנן (ת"ק) בשר אול איסור מפ"ת

רא"ש חולין פרק כט בשר סימן נ"א... ובהמה אפא

פרי"ף מנדא שאין בדברי ת"ק שום רמז לדין חיפ אול, ופכדל בפסק פלכפ פוא פלכפ כר"ע מחברו -
דפיינן נד' יחי' - אבדל לא מחבריו - רביס, וא"כ לפי פתוס' דרבנן בשר אול מפ"ת. לר"ע מדרבנן, ולריפ"ע
מותר - ופלכפ כרבנן דאסור מפ"ת, אבדל לפי פרי"ף פמחלוקת פיא בין ר"ע לריפ"ע בלבד ופלכפ כר"ע
שבשר אול דרבנן.

ופנפ, לעיל בענן בשר בחלב דרב בישול ראיון את שיטת פרחב"ס שכל שאינו בה"ח דאורייתא מותר
בבישול ובהפנא - ופיה מקום למחר שכן דין בבשר אול לפי ר"ע שפנא ע"כ דרבנן בלבד ומחילא יפא מותר
בבישול ובהפנא - אלא מלשון פמשנא שפ"ת, ר"ע בשר אול דרבנן לכל דבר דפיינן איסור לבשלו
לכאכל וליפנת מנן -

משנה חולין דף ק"ט ע"ב, כט בשר... וחלבי' אין'... פתורה, רב אשי... סופרי'

טפורש כאן שר"ע אוסר בישול אול בחלב מדרבנן

רחב"ס פרק ט' מאכלות איסורות פלכפ ע', ד', ומנ"ח פלכפ ד'

פמנ"ח מנדא שפרחב"ס פסק כר"ע ובכל זאת פתיר בישול ופנא (וכחו בגמרא)

ב"ח סימן פ"ז ד"ה ומ"ש מותר בבישול ובהפנא, כן נראה לפע"ד

לפי רב"ח, פרחב"ס אוסר בישול ופנא, ולמאשה חש פב"ח לשיטת תוס' עסור מפ"ת

שו"ע י"ד סי' פ"ז סעיף ב', ע' דברי המחבר, ורמ"א סעיף א', וש"ך ס"ק ב'... מדרבנן

פשו"ע פסק כחו פרחב"ס וכפבנת פמנ"ח

רחב"ס פרק ט' מאכלות איסורות פלכפ ו', פמשל בשר מתה... איסור חלב

אע"פ עסור לבשל נבלה או חלב בחלב, פאוכלו פאר מדין, אין איסור חל עט איסור

דגול מרבה סי' פ"ז סעיף ע' ד"ה או בשר... בהפנא ע"ש

פדגול מרבה פתיר במקום טורק ליפנת מנדל או מחלב בחלב

פתחי תשובה עס אות ו', וא' פמ"ט... פתורה ע"ש

פפמ"ע אוסר, וא"כ - בישול אול בחלב ופנא מותר (מדין בה"ח). אפא מותר בבישול ופנא, נבלה וחלב
איסור לבשל - בהפנא מחלוקת, ואכילת אין לוקין משום בה"ח.

רמ"א י"ד סי' פ"ז סעיף ו', י"א דאסור לחתות פאע... וש"ך ס"ק י"ח, י"ט

חידושי רע"ק איזר עס ד"ה י"א דאסור לחתות... זכ מקרי פסיק רישא

איסור לחתות פאע מתחת לקדרת נכרי עס אם לא ידוע ששלו פאעם בקדרה בה"ח, ורע"א פסביר
שאין עט זכ דין דבר שאינו מתכוין פוית ואם באמת בישלו בו בה"ח פו פסיק רישא - ואכשיו שלא ידוע עט
אם בשלו בו או לא פו פסיק רישא.

ש"ך ס"ק כ'

אין איסור פנא מבה"ח שלא כדרך פנאותו כשאינו נפנא מאול פבה"ח

למדנו שהעלם ק"ד שגבר אף בחלב אסור רק מדרבנן, ופסעם אסורו מ"ינ ברמב"ם כ"י שלכא יאזו
ב"י אסור אסור פתורה אלא ע"י בלע"ז.

ופנה. דפי כע"י פפסק שלמדנו פי"נ ז"ריכיס לומר שכל ספק בלע"ז אלו בחלב ד"נ דפקד-

15 "ש"ק ו"ד סי' ז' ח"ס"ק ז' ... דרבנן ודקולדאו' וט"ז עס סוף ס"ק ה', אבאד נראפ ... אחר בשר'

דפי פש"ק ספק ששים באוף דפקד ופי' פ"ט ז' עס חכמים חיזוק דדבריהם כעס תורה.

אז כאן לע"נ אף אסור בחלב מדרבנן, אבאד בהפחא פלגא אבאד לאז אצרו חז"ל לאסור פבישול בחלב.
במשנה ראינו פדע'ס ופחאבים מותרים פבישול ובאכילה בחלב -

16 בית יוסף ו"ד סי' פ"ז ד"ה דע"ס, ודרכי משה עס אות ד'

פ"י אסור ד בחלב משום סכנה ו"ינ לאו"ח ק"ע"ג, אבאד בדרכי"ח חולק מפני שבאו"ח מדובר בדע"ס ובשר
שפוח מסוכן אבאד דע"ס עס חלב אין בזה סכנה.

17 "ש"ק ו"ד סי' פ"ז ה', ופתחי תשובה או ט'

ומסקנת פפ"ת יש מקום לאסור ד עס בליע"ג, ד עס חלב נפא דפקד, ועס חמא וותר למע"ה

18 ארוך פשחן ו"ד סי' פ"ז סעיף ט"ו, ודע...

פארוך פשחן אצן שכל פאע"ן ב"י פוא אצות!

7 ופי"ש וותר פבישול ובהנאה. משמע דפירא ליה דאין צו איסור כל עיקר ואפילו מדרבנן שרי וכ"כ הרב המגיד פ"ט מהלכות מאכלות אסורות
(ה"ד) ויש לתמוה אמאי דמו פשטא דטוביא ריש פרק כ"ה דמתן כל הבשר אסור לבשל בחלב מן מבשר דגים וחגבים וקאמר עלה (קד). כמתן דלא
כרבי עקיבא דחי רבי עקיבא האמר חיה ועוף אינו מן המורה ומירך רב אשי הכי קאמר כל הבשר אסור לבשל בחלב מן מבשר דגים וחגבים וקאמר עלה (קד). כמתן דלא
מון מבשר דגים וחגבים שאינן לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים אלמא דחיה ועוף לרבי עקיבא אסור לבשל מדברי סופרים ודוחק לומר דהאי לבשל
לאכול הוא ולישנא דקרא נקט כמו שפירש הרב המגיד דהא קרא בין אכילה בין בישול קאמר אבל אין לפרש דלאכול קאמר ולא בישול ו"ל הרשב"א
בחדושי ריש פרק [כל הבשר] כל הבשר אסור לבשל בחלב לישנא דקרא נקט דכתיב לא פגשל גדי ואסור לבשל בחלב קאמר עכ"ל א"כ לפ"י
לאוקימתא דרב אשי נמי הכי קאמר דאסור לבשל ואסור לאכול מן מדברי תורה ומהן מדברי סופרים מן מבשר דגים וכו' והשמא מוכח להדיא דלרבי
עקיבא נמי איכא איסור בשר בחלב בחיה ועוף מדרבנן בין בבישול בין בהנאה

וכדפירשית ודברי הרמב"ם נמי מכוונים ע"פ דרך זה שהרי כתב (מא"כ"א פ"ט
ה"ג) אין אסור מן התורה אלא בשר בהמה טהורה וכו' אבל בשר בהמה טהורה
שבשלו בחלב בחמה טהורה או בשר בהמה טהורה שבשלו בחלב בחמה טהורה
מותר לבשל ומותר בהנייה ואין חייבין על
אכילתו משם בשר בחלב מותר להדיא
שלא אמר דמותר לבשל ומותר בהנייה
אלא מן התורה וכדמסיים ואין חייבין על
אכילתו משום בשר בחלב ומהא דכתב

אח"כ (ה"ד) וכן בשר חיה ועוף בין בחלב חיה בין בחלב בהמה אינו אסור
באכילה מן התורה לפיכך מותר לבשלו ומותר בהנייה מוכח להדיא דלענין
איסורא דמן התורה קאמר ולהכי קאמר דמאחר דאינו אסור באכילה מן
התורה לפיכך מותר לבשלו ומותר בהנייה מן התורה והשתא ודאי משמע
דלמאי דכתב אח"כ ואסור באכילה מדברי סופרים וכו' הוא הדין דאסור
לבשלו ואסור בהנאה מדברי סופרים דאיסור בישול והנאה נמשך אחר איסור
אכילה דמוכח להדיא ממאי דכתב וכן בשר חיה ועוף וכו' אינו אסור באכילה
מן התורה לפיכך מותר לבשלו ומותר בהנייה דממילא משמע דלמאי דכתב
אח"כ דאסור באכילה מדברי סופרים הוא הדין נמי דאסור בבישול ובהנאה
מדברי סופרים ומה שלא כתב בפירוש דאסור מדברי סופרים היינו לפי שלא
נכתב בחלמוד בפירוש זה דרכו שקומם דבריו כלשון הגמרא ומאחר דפשטא
דטוביא משמע דלא שרי מדרבנן בישול והנאה אלא בשר דגים וחגבים למה
לנו להקל ומו דהתוספות (ק"ג. ד"ה בשר) כתבו אהא דמתן בשר בהמה טהורה
בחלב בהמה טהורה אסור לבשל וכו' הוא הדין בשר עוף לרבנן דאסור מן
התורה דדוקא רבי עקיבא הוא דאמר חיה ועוף אינם מן התורה ונפקא לן
מדדריש לקמן את שאסור משום נבלה אסור לבשלו בחלב עכ"ל לפ"י משמע
דהלכה כרבנן דאין הלכה כרבי עקיבא מחזיריו ואע"ג דהאש"ר"י (סי' נא) כתב
דמדהביא האלפסי דברי רבי עקיבא אלמא דפירא ליה דרבי עקיבא [נא] לפרש
דברי ת"ק ולא לאפלוגי עליה מכל מקום קשה הדבר להקל כנגד דעת
התוספות וכן כתב מהר"א"י בהגהת שערי דורא סימן ע"ו (ס"א, ה' ו' ד"ה
אבל) ושכן נוהגין דאין מחלקין [בין] בשר עוף וחיה לבהמה בין איסור אכילה
וא"כ לפ"י נראה דאין לחלק ביניהן גם לענין איסור בישול והנאה ובין בחיה
ועוף ובין בבשר טהורה ולכן טמאה נוהג דין איסור בשר בחלב אף בבישול והנאה
מדרבנן כן נראה לפע"ד ודוק

18 ערוך הלכות בשר בחלב סימן פו הש"ה

ודע ששעור
נל בספרו הגדול של רבינו ב"י שכתב שאין לאכול
דגים בחלב מפני הסכנה כמבואר בא"ח סי' קע"ג ושם
מבואר על בשר בחלב שיש סכנה וכבר השנינו רבינו
הר"ם"א בספרו ד"מ ויש שרצים לקיים זה ואסרו שם צא
בספרו הרופאים שיש סכנה ברבים בחלב ואינו כן
דרבינו בחיי כתב בפ' מצפאים שהסכנה היא ברבים
עם גבינה וכו' נופל צרעת על האדם ע"ש ולא ברבים
בחלב ועוד ראם כדבריהם למה לא קבע זה בש"ע
ועוד רכל העולם אוכלים זה ונחשב לסאבל חשוב ולכן
לית מאן דחש רחא כילתא ויכולים לאכול בלי שום
קפידא חלילה [ושמים] ס"ק דמ"ק]:

16 בית יוסף

ג (ג) דגים וחגבים מותר לאכילן בחלב. ריש פרק כל הבשר (קג): [כל
הבשר] אסור לבשל בחלב מן מבשר דגים וחגבים וכתב הר"ן (לו) ריש
ע"א) דכיון דלבשילן שרי משמע דלאכלן בחלב נמי שרי דאיסור בשר בחלב נלשון
בישול אפקיה רחמנא וכן כתבו הרמב"ם (שם ה"ה) והרשב"א (מה"א ז"ג ע"ד
פה): דלאכלן בחלב נמי שרי ומכל מקום
אין לאכול דגים בחלב מפני הסכנה
כמו שנתבאר בספר ארוח חיים סימן
קע"ג (ד):

דרכי משה

ד (ד) ולא ראיתי מימי נוהרין בזה וגם באורח חיים סימן קע"ג (קנב): אינו אלא שלא לאכול בבשר משום סכנה אבל בחלב שרי ועיין לקמן
סימן קט"ו (ו"מ אות ג) ולכן נראה שנתערב [ד] לרב בית יוסף בשר בחלב:

א"כ אסקנן באילן בעלי חיים כלולים בהגדה וקבצנו שמות רק בהמה טהורה אסור לבשל בחלב ואסור אף בהנאה וגם נבלה (טהורה) אסורה בבישול (אדא שאין לוקין אכאכילתה משום בבי"ח) וחיפה ואף אסורים מדרבנן רק באכילה. ודעים וחלבים אין עליהם אסור בבי"ח ככלל. בגמ' מניין שלא כל חלק מבהמה טהורה הוא בכלל, ג"י -

1 'חולין דף קי"ט ע"ב, אמר שנינו ד'... דפוליא את הפסחא ורש"י

שנינו ריבה חלב, נבלה, ושלים (עובר שנמצא מת אחרי שחית פאס) ומיצע דם ושלים (פוליא אחר עובר בשעת לידה) - אבד תמוה איך למד כולם מ"ג"י -

2 ע"פ, והא תלתא... בהמה טהורה ורש"י ד"ה אסור חל, וד"ה נחז, בגמרא

ד' ראשון אינו מותר, חלב ונבלה אסורים, ולוקים עליהם משום בבי"ח בלי שום ריבוי מפני שסובר שנינו אסור חל על אסור (ולעיל ראינו שאין פה לכ"ק), ד' שני ריבה שלים ושלים מ"צ טהורה, ודם אינו ד' ושלים פירש אבדמנא ואין לזרוק בפסוק למצאם.

3 ע"פ דף קי"ד ע"א, דם שבשלו בחלב... שבשל בחלב פאור

בר"ת פאור דם צלמות גידן קרנים וטלפים - אבד, פאור - טהור אבד אסור

4 ש"ע י"ד סי' פ"ז סעיף ז', וש"ק ס"ק כ"ב

פשוט פוסק אור - גם אור אינו ד' מפני שאינו בשר

5 פרי מגדים שפתי דת סי' פ"ז ס"ק כ"ב, ודע... אסור מדרבנן

מלשון פ"ק טהור אסור מדרבנן

6 שו"ת אגרות משה חלק י"ד סי' ע"ז, ודע... דיכא אסור

ר"מ אצן שער זריק לפיות מותר אפילו מדרבנן

למדנו שגם אף בחלב אסור מדרבנן ד"ע - וק"ל כ"ע (ומותר בבישול ובהנאה). בגמ' דנע על בית הפעול שנמצאה בתוך התרנגולת אחרי שחיה - פאס ומתי דנים עליה ככל בשר -

7 בי"ב דף ו' ע"ב, השוחט את התרנגולת... בחלב, ודף ז' ע"א, גופא... בגידין אסורות

בי"ב שנמצאו בתוך התרנגולת אחרי שחיה אם פן אסורות אין עליהן דין בשר אף. ודע יעקב אם צ"ל מחובות דלף התרנגולת צ"ל גידין אסורות בחלב כבשר. - טהור דבי"ב שאין אסורות אסורות בחלב כ"ע. אבד דא פסבירה פנ"מ מתי בי"ב נקראת אסורה -

8 רש"י ע"פ דף ו' ע"ב ד"ה בי"ב אסורות

דפי רש"י כל שנמנה נקראת בי"ב אסורה (א"כ - אם פ"א צ"ל מאורה בגידין נחלקו רבי יעקב וחכמים)

9 תורת הבית דהרשב"א שער ד' בית שלישי, ובי"ב... מותרות

דפי הרשב"א בי"ב שפחמון שלם כבר נמנה צ"ל נקראת בי"ב אסורה ד' שימנה דם פחמון

10 מרדכי בי"ב סימן תרנ"ג, בשר עליה ככל דבר

שיטת הרשב"ם פ"א שבי"ב דא נקראת אסורה א"כ אם נמנה פחמון, פחמון וקליפתה פקשה - פ"ל על שלם שיטת הפדורת בי"ב אסורה (רש"י - חמון, רשב"א - חמון וחלבון, רשב"ם - חמון חלבון וקליפתה פקשה) - א"כ בי"ב אסורה אם פ"א צ"ל מאורה בגידין נחלקו רבי יעקב ורבנן

11 תורת הבית ע"פ, וקיי"ל... כל הפוסקים

הרשב"א פסק כרבנן פ"א מאורות בגידין אסורות מותרות בחלב

12 ר"י בי"ב פרק בי"ב שנדרה (ע"ד), והשוחט תרנגולת... אסור לאכול בחלב

פ"ל פסק כ"י יעקב (כנראה פ"ת ל' הרשב"א גירסא אחרת בר"י) - פ"ל על ע' שיטת הפדורת מאורות ואז שתי שיטות בדן מאורות מאורות בגידין

13 ש"ע י"ד סי' פ"ז סעיף ה', אסור לבשל בחלב

פשוט פסק כשיטת הרשב"א דם בהפדורת מאורות (חמון וחלבון) וגם בדן מאורות (כרבנן אפילו אם מאורות מותרות בחלב)

14 ש"ק ע"פ ס"ק י', דעת הר"ן מוכח כן

פ"ק חולק על פשוט דה פסק דקולא כרשב"א במאורות, ולכתחלה ע"פ הרשב"ם במאורות

¹⁵ ע"ק שם (אורח ב') ,ח'ו'ו נ'ראו... ע'ל'פס ככ"ט'

הפס"ס סומכים גם על שיטת רש"י בהנורות (עופילו) אם לא נאמר אלא פחלמון ד'נמ כנורות) ועל שיטת רשב"א בהנורות (שנורות בחלב).

¹⁶ ע"ק שם בסוף, וכד נ' נ'ד'נ'א... כד'ט'

הנפג' ד'פחח'ר אפ"י בהנורות דכ"ד פדצות וע"א א'נן נורות

¹⁷ פתחי תשובה אות י"ב

בי"ט שנ'ד'ו קודם שח'כ'פ א'נן ע'ל'פ'ן שום חש' בשר וע"א א'נן נפג' ד'פחח'ר בשום אופן

דקמן נלמדו על פאיסור נדרבנן דאכוד' חלב אחר בשר, וק"ד עופילו אחרי אכילת עוף איסור דאכוד' חלב וע"א -

¹⁸ ש"ע י"ד ס"י פ"ז סעיף ה', אבל אם אכילת... וביאור פג"א אות י"ב... ב"י

פ"י ח'ד'ש דצ"ד כ"ד כ"א פחח'רו ח"ד' דחכות אחרי אכילת בי"ט ואפ"י א'נן נורות

⁶ נשאלתי בדבר עור של בהמה כשרה ששלקו אם יש לו דין בשר לגבי איסור בשול בחלב ולגבי איסור אכילה בחלב מן התורה ומדרבנן. התנה ברמב"ם פ"ט ממי"א ה"ז כתב המבשל שלא או עור והגידין ועצמות ועיקרי קרניים וטלפים הרכים בחלב

פסור וכן האוכלן פסור, וכן איתא בש"ע סימן פ"ז סעיף ד' וע"ז כתב הש"ך בס"ק כ"ב דאיסורא מיהא איכא ומשמע לכאורה שגם על עור סובר הש"ך דמיהא אסור מדרבנן וכן מפורש בפמ"ג שכתב ודע דעור בחלב פסור אבל אסור מדרבנן ע"י"ש ופשוט שראייתם הוא מלשון פסור דמשמע אבל אסור.

אבל לע"ד ראיה גדולה מגמ' דבעור בחלב ליכא שום איסור דהא בחולין דף קי"ד איתא בברייתא רק העצמות והגידין והקרניים והטלפים שבשולן בחלב פסור ולא הזכיר עור מה שלא מצינו כן בשאר מקומות שהזכירו עצמות וגידים וקרניים וטלפים שהזכיר גמי עור ולכן לא ברור דין זה דהפמ"ג ויותר נוטה שאך מדרבנן ליכא איסור.

⁹ וביצים הנמצאים במעי התרנגולת שאינן גמורות הרי הן כגוף התרנגולת ואסור לאכלן בחלב דתניא בפ"ק דביצה השוחט את התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות מותרות לאכלן בחלב ר' יעקב אומר אם היו מעורות בגידין אסורין ופי' גמורות כל שיש להן חלמון וחלבון ושאין גמורות כל שאין לה אלא חלמון דודאי ת"ק מילק הוא מדר' יעקב מדקתני ר' יעקב אומר אם היו מעורות בגידין אסורות דאלמא לרבנן אע"ג דמעורות בגידין מותרות

¹¹ וק"ל כרבנן חדא דיחיד ורבים הלכה כרבים ועוד דבשר עוף בחלב דרבנן ודרבנן הלך אחר המיקל וע"ן פסקו כל הפוסקים

ע"כ אסקנא בהפגרת, דא תבש"ל ובהפגרת, דג"י, ואתה נראה את הפגרתה של חלב-

חלב

ראינו את דברי מנחם בחולין שגד"י, כתוב ע' פעמים בא דלמא על הפגרתו של בשר שאסור
פתורה לבע"ח חלב. על דרך זה דרש מנחם ע' את פחיתים, בחלב אינו פחיתים ע' פעמים
לפדיר איזה חלב אסור לבע"ח בו בשר-

1 'חולין דף ק"ע א"ב, בחלב ודא בחלב זכר... ורש"י

חלב זכר, שחטה, ומנא אינן בכלל דא תבש"ל, ומה"ת בשר פמבש"ל בחלב זכר או חלב שחטה מותר
בא"כ, ובחלב מנא מותר הפגרת.

2 'ש"ע י"ד סי' פ"ז סעיף ע', מותרים בבישול ובהפגרת (קמ"א)

חלב מנא מותר אף מדרבנן בבישול ובהפגרת (ככל ב"ח דרבנן)

3 'ש"ע פ"ע סעיף ו', ... פמבש"ל בשר, בחלב מתה... וש"ק ס"ק י"ג, ... זכר

חלב זכר וחלב מתה (שחטה או גבלה - שנייה אינן ראויים לפגרת, אפי' אסורים בבישול מדרבנן וכ"ע
בא"כ, ולכאורה ע' דם בחלב אסור בבישול) וכל זה פו' חידוש גדול דב"ח דרבנן מותר בבישול
(והפגרת)!

4 'רמ"א פ"ע, אינן אסור

לכאורה חולק רמ"א על המחבר וסובר שחלב זכר מותר בבישול ובכילה אפי' מדרבנן -

5 'ש"ק ס"ק ט"ז

כשפירמ"א אומר חלב זכר פכונף לחלב אדם זכר ואין עליו שם חלב ככל שפ"י אפילו חלב אשה ק"י"ג
שאין בו משום ב"ח אפי' מדרבנן (ד"י חלב אשה נראה לקמן בסו"ת מראית פנין) אבל חלב בפגרת זכר
אסור בבישול ובכילה מדרבנן

6 'חולין דף ק"ד א"ב, פמבש"ל ב"ח... פאור

בישול בשר ב"ח אינן אסור מה"ת - ופירושו של מ' חלב מ"יין ברש"י שבת -

7 'רש"י שבת דף ט"ז א"ב ד"ה פמחב"ל

לרש"י מ' חלב פ"יין, נסיו' חלב' פנאפי' מפגרת' אחר' שפוגע' בקיבה

8 'תוס' חולין דף ק"ד א"ב ד"ה פמבש"ל

כותח פו' לחם ונסיו' ופג' אסור ע"ב בשר - וע"כ שפ"א אסור מדרבנן

9 'רא"ש פ"ק כל בשר סי' נ"א, ג'... אינן כחלב'

פרא"ש חולק על רש"י ותוס' וסובר שנסיו' פו' חלב דאורייתא, ומ' חלב פ"יין מ' פנסיו' - וא"כ כותח אסור
מה"ת, ומ' חלב של פרא"ש - דפ"יין מ' נסיו' - דא מ"יין של רש"י ותוס' יש עליהם איסור דרבנן. למעשה
נסיו' אסור לכ"ע - דרא"ש מה"ת (ואסור בהפגרת) ולרש"י ותוס' מדרבנן (ומותר בהפגרת), ומ' נסיו' לכ"ע
מותר מה"ת -

10 'ש"ע י"ד סי' פ"ז סעיף ו', וכן פמבש"ל... ורמ"א, ... דכתחלה

פשו"ע ורמ"א אסרו בישול ב"ח חלב אבל דא פירושו כאן מה פס מ' חלב

11 'ש"ע פ"ע סעיף ח'

פשו"ע הביא את שיטת פרא"ש - ופוסק ש' פנסיו' פ"יין מ' חלב - ובסעיף ו' פסק ש' חלב אסורים מדרבנן
- וא"כ פסק פמחבר ש' נסיו' אסורים מדרבנן דרא"ש - וז"ל שד"ק כן מלשון פג"מ, פאור' שמעצותו
פאור אבל אסור, ומדובר שם באיסור בישול.

ופנה י"א דלן שבחלב מנא וחי' אין איסור בישול - ואילו במתה, זכר, ומ' חלב אסור לבע"ח, וכן, בבשר
חי' אין איסור בישול, ואילו בדם, של"א, אור (לפי פ"ג) ג'דים, אצ"מות, קרנ"ס ודפ"ס יש איסור בישול -

12 'חידושי רע"ק א"ב סי' פ"ז סעיף ו' ד"ה פמבש"ל... מ"יין כן ובסוף, וביתר...'

דרא"ש פקשה מ"ג לחלק בין דרבנן דרבנן באיסור בישול

למדן שחלב שחטף אסור מדרבנן משום ב"ח. אבל מפי"ת אינו חלב. ומהו חלב שחטף - חלב שמזוהק
לבו י"א מאלו הפמחה בחי"ה. 'ש, אבל, חלב שבז"ל הפמחה שפואו חלב אמור מפי"ת ופואו חלב קב - חלב
המז"א בקבת ע"ל יונק - ופואו חלב פאס, ומפני שצבר תפלי"ק ציכול בקיבה פואו חמ"ץ ביותר ומשתמשים בו
לפמחה גבינה. (בלשון חז"ל, קב"ה, פ"א חלב בקב"ה, ופקב"ה ע"מ"ה נקראות, עור בקב"ה)

13 **מננה חולין ד"ל קט"ז ע"א, הפמחה בצור ע"ל...**

פמחה גבינה בצור בקב"ה צירב ע"ס בשר פקב"ה בחלב - ופואו בשר וחלב פאסור מדרבנן (דאורייתא אין
כאן שפ"י ל"א נתבטלו יחד) א"כ פב"ש ב"ט ב"ש (ולע"ל למדן שמש"ס ב"ט א"ע"ג שמש"ס א"סור"ס
דבר פמחה ל"א ב"ט - כאן שפמחה פואו מ"ן פיתר כן ב"ט). וא"כ פ"ע"ל יונק מפר"ה ארפ"ה פ"י פחלב
שבקבת פ"ע"ל פואו חלב ארפ"ה (ופואו חלב מ"ן א"סור"ס - ואינו ב"ט ב"ס א"ס מ"ש כמ"ח). אבל ע"ע
ארפ"ה ש"ן מ"כש"ה פחלב שבקבתו כ"ש.

14 **רש"י ד"ל קט"ז ע"ב ד"ה פ"י ז' אסורה, כח דפתיר'**

רש"י פוס"י ע"ס חלב קרוש בקב"ה פואו חלב אמור

15 **חולין סוף קט"ז ע"ב, ופלכתא אין מ"ח דין... עובד כוכבים'**

ל"פ גירסת רש"י בכל פמ"ה מדובר פ"ע"ל ש"ן מפר"ה כ"ש"ה ולכן פחלב מותר ומ"ח דין בו גבינה. אבל
א"ר פקב"ה פואו בשר מ"ן א"סור"ס - וכ"ע צור קבת נב"ה

16 **תוס' ש"ס ד"ה פ"י ג' רס"ן**

ל"פ גירסת פתוס' ע"ע ש"ן מ"כש"ה מותר - וא"כ ע"ד ב"מ"ן קתני אסורה - ח"מ"ק ר"ת ב"ן חלב ל"ט"ו שפואו
חלב אמור ל"ב"ן חלב קרוש שפואו פ"ר"ה ב"ע"ל - ו"ע"ל כ"רש"י.

17 **רמב"ם פרק ט' מאכלות אסורות פ"ה ט"ו**

שי"ת פ"רמב"ם ש"ה, ופלכתא' חולק ע"ל פמ"נה וסובר שאפ"ל חלב ל"ט"ו נחשב לפ"ר"ה ומותר

18 **כ"ס מננה ש"ס בסוף, ומננה ע"ע פ"ה...**

ל"פ פ"כ"ס מננה פמ"נה כ"מ"ה פ"רמב"ם

19 **ש"ע י"ד סי' פ"ז סעי' ט', ו"ז ס"ק ז', פ"ה פ"ה כ"רש"י**

פ"ה פ"ה פ"ה כ"רמב"ם מ"ק"ר פ"ן, רמ"א כ"ר"ת, ורש"י ע"כ כ"רש"י (שי"ת פ"רמ"א מפורשת ל"מ"ן)

ופ"ה חלב שבקב"ה בש"ת שח"ה א"ס רש"י א"ס מ"מ"ה ע"ס פקב"ה, וב"מ"ת ק"י"ת א"ר ד"כ"ס שפחלב
י"ב"ע ע"ס בשר מצור פקב"ה - א"כ פחלב ע"מ"ה פואו חמ"ץ וא"כ מ"מ"ת ח"מ"ת ח"מ"ת ב"ט"ו וכ"כ ש"ט"ע ל"רש"י ע"כ
מ"מ"ת ב"ט א"ס נ"ש"ר בתוך פקב"ה כ"ד ש"ת פ"י פואו כ"ש"ה ב"ט ב"ט א"כ ב"ט א"כ א"כ ש"ט"ע ע"ס א"ר
פקב"ה פ"י ב"מ"ח ל"רש"י. וא"כ ל"רמב"ם שפחלב ע"מ"ה פואו פ"ר"ה, ל"כא"ר א"ע"ג ש"י"ן ב"מ"ח מ"מ"ח א"סור
לפמחה גבינה באותו חלב שפ"י ב"ט ע"ס ב"ש -

20 **ש"ע ש"ס סעי' י' דברי פמ"ה, וש"ק ס"ק כ"ט**

ל"פ פ"ה פ"ה א"סור לפמחה בחלב ש"מ"ח א"כ כ"ש"ה בצור פקב"ה וב"ד"ע"ב מותר - ופואו ל"כא"ר ת"מ"ה שפ"י
פ"ח"ה גבינה פ"ר"ה ש"ט"ע ב"ש"י

21 **ש"ע ש"ס ע"ס דברי רמ"א, פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה, כ"ט**

פ"רמ"א ח"ש"ה ל"ב"ע"ה מ"מ"ת ח"מ"ת פ"ה פתיר ב"ד"ע"ב

22 **רמ"א ש"ס, ו"ס פ"ה... י"ש דפק"ל, ו"ז ס"ק י"א, פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה, א"כ א"כ...**

א"כ פחלב נקרא פ"ר"ה, ב"ד"ע"ב א"כ סובר"ס ש"ס פ"ה ש"ט"ע פ"י פ"ר"ה - ומ"מ"ת שי"ת פ"ה פ"ה שפ"י
ב"ד"ע"ב ב"ט א"כ - שפ"י סובר כ"כ פ"רמב"ם ו"כ"ל פ"י פ"ר"ה, אבל רמ"א פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה
ב"ר"ש ב"ט"ו.

מנדן שחלב שחוסף אסור בבשר מדרבנן - ופואו חלב פנמנא בכחל פבפמא אחק שחוסף. פכחל אשו כמין עגו חמל, וכאמור מפ"ת מותר לבעלו - פבשר פחמל שבו יחד - ומותר אף לבעלו אם שאר בשר.

1' משנה חולין דף ק"ט ע"א, הפחח... אינן עובר עלי' (קנא), ורש"י ד"ה דאקרא

משנה מחייבת קריאת פחחל ופולא חלבו, ומשנה מסיימת שבדיעבד אינן עובר על איסור דאורייתא באכילת חחל שנתבע בחלבו - אבדל במשנה לא מבאר אס בדיעבד מותר לאכול אפילו מדרבנן או שאין לוקין עליו אבדל איסור לאכול מדרבנן - (ופא דק"ל חלב שחוסף אסור מדרבנן יבאר ברש"י דקנא)

2' נ"א' פ"ע ע"ב... ומותר', ורש"י ד"ה אינר רב

לפי רש"י סובר רב זירא שלא אסרו חז"ל חלב כחל אכילת פירש - ואד שפירש אין עליו פם חלב כלל (ובכל זאת יש ענן דקורא ולפולא את חלבו לכתחלה)

3' פ"ע, ואיכא דאמר'... ואיסור'

לענין בתרא חלב כחל אסור מדרבנן אף אם לא פירש

4' פ"ע, תניא כלישנא קנא... דלמא בעינן שתי אצרב וטחו בכותל' ורש"י

כדי לבלות כחל זריקים דקורא ק"ת, אבדל לבעלו - פרי פחלב פירוש (אז לענין קנא נעשה חלב דרבנן) ויחזור ובעל בחחל - ולכן ז' שתי אצרב וטח.

5' רש"י דף ק"א ע"ב, ופלכות כחל... בכותל'

רש"י פסק כל"ק - אדא שלכלי פוסף ז' קריאה שתי אצרב - ודלמא כמ"ע לעיל שקריאה ק"ת פם מספקת

6' בית יוסף י"ד סי' ז' ד"ה ומ"ע לז"ל, ויש לתמוך... פיין שתי או אצרב'

פב"י תמא על פסתירה ברש"י - ופביא את דברי פרי"ן בשם רש"י שא"ז שתי אצרב, אבדל פתוס' ופרא"ש כתבו בשם רש"י שלכלי ז' שתי אצרב.

7' פ"פ מייחנות פרק ט' מאכלות אסורות אות ח', ומותר בדיעבד', אבדל דקדרא... ע"כ'

פ"פ מייחנות מ"י פביא שלשיטת רש"י אסור לכתחלה לבעל כחל אם בשר אחר אפי' ע"י ש"ע

וא"כ - לפי רש"י - כחל בחלבו פרי פואו פיתר אור ולכתחלה ז' קריאה (ולפי' תוס' ש"ע), ואם פירש פחלב אסור בבשר (אפי' בשר פכחל) מדרבנן, ולכן פבא לבעל כחל ז' דקורא ש"ע וטח בכותל - ואפי' אז לא פתירו לבעלו אם בשר אחר משעשעא בוק"ת חלב ורק פכחל אצ"ח פתירו.

-וכ"ז לרש"י שחלב כחל שפירש פואו חלב מדרבנן-

8' תוס' דף ק"ט ע"ב ד"ה פפוא דקדרא, ורבינן תם... אפילו לא קראו כלל'

שיטת ר"ת פיא שחלב כחל אינן חלב מדרבנן אפי' אחר שפירש. אדא שאסורו חז"ל אם בשר אחר מפני שחוסף על פתחובת דומא לטעם ב"ח, אבדל פכחל אצ"ח לא אסרו אדא שלכתחלה ז' קריאה ק"ת.

9' רמב"ם פרק ט' מאכלות אסורות פלכא י"ב

שיטת פ"מ רמב"ם פיא כחל פתוס' (וכחל בבשר אחר בס' וכחל מן פמנן כחל שלמנדן בפל' תצרובות)

10' ש"ע י"ד סי' ז' סעיף א', ומנן פמנן, וסעיף ב' דברי פמחבר

פשו"ע פסק כר"ת וכרמב"ם ונבא ברש"י (כתוס' ורא"ש ברש"י פם שלכלי זריק שתי אצרב, וכפ"פ מ"י אסור לבעלו אם בשר אחר לכתחלה אפילו ע"י שתי אצרב וטח)

11' רמ"א סעיף ב',... אין דפתיר' וש"ק ס"ק ח', בסמוך, ושם ברמ"א, ומה... בכותל'

פ"מ רמ"א פמחיר אפי' בדיעבד אם בשר אחר אפי' ע"י ש"ע וטח (ישנא שיטת כזאת בראשונים)

12' פ"ע ברמ"א, ולכלי... אם בשר כלל' וש"ק ס"ק י"ג

אד חומרא ברמ"א - לכלי ז' ש"ע וטח (לרש"י ז' קריאה ק"ת או ש"ע), ושלכלי **לכלי** אם בשר אחר

13' פ"ע, ולקדרא... לכתחלה' וש"ק ס"ק כ"א, דנא... יחד'

פ"מ רמ"א פמחיר שלכלי כלל לזרע אכילת בשר אחר

14' פ"ע, ואם אצרב ולעל... בכותל' וש"ק ס"ק ט"ז

פ"מ רמ"א פסק כרש"י פם בדיעבד שפבישול בלי בשר אחר ל"כ אסור אכילת קורא ש"ע וטח

6

ויש לחמיה למה פסק רש"י דלגלי נרץ
שחי וערב דהא ר' אלעזר אשמועינן דלא בעינן שחי וערב לגלי אלא קריעה
כל דהו סגי ומשמע [ג] דלא פליג אדרב יהודה דההיא לקדרה והר"ן נראה
שגזר מזה ולפיכך כתב (לח סוע"ב) בשיטת רש"י דלגלי בעי קריעה לכחלה
ולקדרה נרץ קריעה שחי וערב וטחו בכותל ע"כ ומדנקט גבי קדרה שחי
וערב ולא נקטיה גבי גלי משמע בהדיא דלגלי לא בעי שחי וערב אבל לתוספות
והרא"ש והתרומה (פי' נו) שכתבו בשם רש"י דלגלי בעי קריעה שחי וערב
ויגדרו אחריהם רבינו ורבינו ירוחם (נטי"ו אות יא קבו ע"ד) קשיא ודוחק לפרש
דנרץ קריעה שחי וערב דקאמר היינו שחי או ערב

ע"א תבשיל

			ע"א
			ט"א
			ע"א
			חמ"ט
			כ"א

ע"א

			בהמה טמאה
			נבלה
			חיה
			עוף
			דגים וחגבים
			שע"א
			שע"א
			עצמות וע"א
			עור
			דם
			חלב
			ביצה: נולדה מחיים
			קליפה ואינה מצורה
			חלבון ואינה מצורה
			חמ"ט ואינה מצורה
			קליפה ומצורה
			חלבון ומצורה
			חמ"ט ומצורה
			ע"א נג' חמ"ט, וא"מ

בחלב אונן

הנאה	אכילה	בישול	טמאה
			חיה
			זכר
			אדם
			נסיובי
			א' נסיובי

קבה:

חלב קרוש	חלב יבש	
		כשרה שינקה מן הטרפה
		טרפה שינקה מן הכשרה
		קבה שנמלחה בחלבה
		חלב שמאד בקבה מצת טעם

כחל:

בדיעבד	טכתחלה	
		שיטת ראב"ם - צלי עבד
		צלי עם בשר (אחר)
		בישול עבד
		בישול עם בשר
		שיטת רש"י - צלי עבד
		צלי עם בשר
		בישול עבד
		בישול עם בשר
		עפי רמ"א - צלי עבד
		צלי עם בשר
		בישול עבד
		בישול עם בשר

מראית עין

למדנו שבשר אלו וכן חיה לא אוסרו חז"ל בבישול והנאה, וכן בחלב אדם וחיה. הפוסקים חידשו שצדין ייתכן איסור בבישול משום הרואה שאינו מבחין בין בשר בפמה לבשר חיה ואלו ובין חלב בפמה לחלב אדם וחיה - והוא איסור מראית העין. פירושם של מראית עין מובא במשנה במס' שקלים -

בחדש אדר פיו גזבים חזאי שקל ומניחים אותם בלשכה. שלש פאנים בשנה פ"י נכנס מנונה דלשכה דפוזיבו חזאי שקל דקנות בהם קרבנות זיבור - וזו נקראת תרומת דלשכה

1' שקלים פרק ג' משנה ב', אין התורם נכנס...

איסור לתורם לכנס דלשכה בהגד שאפשר להפאין בו נאות מפני הפחד

2' אור יו"ד סי' ס"ו, ודק דגים...

דק אדם ודגים מותרים מפי"ת ואסורים משום מראית עין אפי"כ נכרים - דק אדם שלכא פירש מפיו (דלשכה דק פוזיבו מחניכו) ודק דגים כשיש בו קשקשים, או כשלא פירש מן הדג.

3' שו"ת הרשב"א חלק ג' סי' רנ"ז, דלא דברו

הרשב"א אסר דק דלשכה דלאכוד בשר בחלב אשה ובחלב אסור וכן בשר אסור בחלב ספור - משום מראית העין אס נכר יש כאן חלב

4' בית יוסף יו"ד סי' פ"ז ד"ה כתב הרשב"א

פ"י פביא את דברי הרשב"א לאיסור בישול בחלב אשה (אפי"כ אינו נכר - כאן צ"י תערובת) אב"ד לא אסר בישול באסור (ראינו את הפיתר דלשכה אסור מפורש בשו"ע סי' ג') וכן בחיה ואלו

5' דרכי משה שם, וז"ע

הרמ"א חנה דמפ אסר פ"י את בבישול בחלב אשה ופיתר בחלב אסור חיה ואלו (למאשה לא בא הרמ"א לפתור חלב אשה נ"ד הרשב"א אלא לפראות יש כאן סתירה בפסקי פ"י) -

6' שו"ע יו"ד סי' פ"ז סעיף ד' שו"ע ורמ"א, בחלב ספור

הרמ"א אסר אסור אסור מק"ו (ובאמת הרשב"א שלפנינו מפורש שחלב אסור משום נ"ע).

ופנה הרשב"א לא מנינו זכר לאיסור מראית עין בבשר אלו -

7' הרמ"א סוף סעיף ג', וסוף סעיף ד', ודוקא...

הרמ"א פתיר אלו בחלב שקדים ובחלב אשה ורק בשר בפמה פאסורה מפי"ת אסור דק בנ"ע

8' ש"ק ס"ק ו', וז"ע דפניה שקדים

הש"ק פבין שבשר אלו בחלב לא אסור הרמ"א מפני שפרמב"א סובר שאין איסור נ"ע אלא איסורים שם מדברנו בלשכה, ופוסק שלפ"י זה מותר לאכוד בשר בפמה אס חלב שקדים אס לא נתבשל יחד - שפ"י מפי"ת אין איסור ב"ח אלא דק בישול.

9' ש"ק שם, אב"ד מפרש"ד... בכמה דוכתי

הש"ק פסכים אס דברי מפרש"ד יש איסור נ"ע דק אדרבנן - ומחילא דק באלו אסור, ויש דק איסור נ"ע בבשר בפמה אס חלב שקדים אלא כדק בישול.

ופנה לפי הרמ"א שאין איסור מראית עין אלא איסור דרבנן צדין יש מקום להפקשות למנא לא אסר בישול בשר אלו בחלב בפמה אס או בחלב שקדים מפני שיבאו לטעות ולהשוב שפ"י פואו בשר בפמה ושהחלב פואו חלב ספור - ובעיני פאזא יש כאן איסור דאורייתא, ופ"י אס יש למור שבדק כ"ד אין לטעות בין אלו דלשכה בקר (וכך באמת פ"א דעת פ"לבוש) צדין יש להפקשות כן במבשל בשר אסור בחלב אסור שפ"י הרמ"א לא אסר אלא בשר ספור בחלב אסור או בשר אסור בחלב ספור -

10' חידושי רע"ק איזר א"ד דברי הרמ"א ד"ה או בשר

כן פקשה באמת רע"ק - ולכאורה ז"ל שלפי הרמ"א אין חוששים משום מראית העין שיטעו בשני דברים בבת אחת.

ופנה, הש"ק כנראה לא ראה את דברי הרשב"א, וחידש בשיטת הרשב"א ופ"י מפ שכלכאורה נסתר מלשון הרשב"א שראינו -

11' ש"ק ס"ק ז', דודאו בבישול לחודיה... מראית העין

דפי הש"ק אין איסור מראית עין בבישול כ"ד

ראינו את פאיסור לאכול דם דגים ודם אדם שפירש וכן את פאיסור לבשל ולאכול דברים שאינם בכלל בשר בחלב - דא מדאורייתא ולא מדרבנן - וכולם אוסרים מפני מראית העין. בגמרא דגם דגים כתב פאיסור שאם יש בו קשקשים פירות ולא שייך מראית העין מותר לאכול. דברי פאיסור פורשים במצא' בס' כריתות -

¹² כריתות כ"א ע"ב, אמר רב דם דגים... דלית ביה קשקשים תוד"ה דכותה... אסור, ותירץ...

הברייתא פתירה דם דגים ואסרה דם אדם ואילו רב אסר דגים, וריתתה פנא' פירש שברייטא שפתירה דם דגים פכונגה פיתה דגם דגים שלם כינסו אב"כ קשה מצה שפברייטא אסרה דם מהלכי שתיים - שלם פאוקימתא פכונגה דגם אדם שלם פירש - וזה פרי מותר? ומסקנת פנא' שברייטא אסרת דגם פמכונגה בכלי - דם דגים וגם דם אדם - ובכל זאת פתירה דם דגים - בגיש' בו קשקשים - מה שלם שייך בדם מהלכי שתיים.

¹³ חידושי רע"ק או"ח י"ד סי' ס"ו סעי' ט' ד"ה כאן, אב"ל קשקשים

רע"א הבין שפתיר בקשקים הוא כשנארו בדם קשקשים ולא פננח בו קשקשים אכ"כ - שאם פיה מותר ע"י פנחת קשקשים למה אסרה פברייטא דם אדם - פרי' אס בדם אדם אשר לפניה קשקשים! ואכ"כ הביא את לשון פרי"א בחלב שקדים שפתיר ע"י פנחת שקדים אב"ל שפם מנעדים לפבנת רע"א.

ופנה, פשאלה אס בכל אופן אין חשש מראית עין במציאות מותר לאכול דם דגים או דא מובילת אונתן דלסיבא כהלית בענן מראית העין - מה שנקרא מראית עין בחדרי חדרים -

¹⁴ שבת דף קמ"ו ע"ב משנה, נ"י שגרו... ורש"י, וצ"ח, אמר רבי יודנה... אסורין

המשנה פתירה לשלם בדגים ראובים בלנצא במקום שלם שייך מצ"ע. ור"א ור"ש אוסרים אף בחדרי חדרים

¹⁵ כתובות דף ס' ע"א, תניא רבי מרינוס... כנחוס איש גליא, ותוס' ד"ה מנעבן

תוס' פקש מכאן שפתירו לו מפרק ובגן בלנצא למרות שברפסיא פיה אסור מפני פראוס שלם בינו שפוא חולפה או שגיתו בסכנה - דע' דברי ר"א ור"ש שדבר שאסור משום מראית עין אסור גם בחדרי חדרים - ותירצו שאף לר"א ור"ש מה שאסור מפני מראית עין אפי"ס דרבנן מותר בחדרי חדרים.

¹⁶ שו"ע או"ח סי' ע"א סעי' נ"ה, ומ"ב ס"ק קס"ה

ההלכה פ"א כמ"ש תוס', וא"כ לגבי דם דגים ודם מהלכי שתיים שפמראית עין פ"א ע"ל אפי"ס דם דאורייתא גם בחדרי חדרים אסור, וכן בגמרא בפמא עפורה בחלב שקדים, שפמראית עין פ"א לבי"ח דאורייתא. אב"ל - בגמרא ע"ל בחלב שקדים שפמראית עין פ"א לבי"ח דרבנן (ע"ל בחלב) גם לפי המפרש"ע ופ"ק פחולקים ע"ל פרי"א שפתיר לעמרי - בחדרי חדרים מותר לכ"ע.

¹⁷ נחלת צ"ב דסי' פ"ז סעי' ט' ד"ה ונפגא

נחלת צ"ב ר"ה פירש את שיטת פרי"א שאין אפי"ס מראית עין בע"ל מפני שפוא אפי"ס דרבנן - באופן שפוא חדרי חדרים כאן שכל בני הבית יודעים שפחלב פוא חלב שקדים.

יש מקום לשאלה - אחרי שיש אפי"ס מראית עין גם בחדרי חדרים, איך פתירו חז"ל לאכול דם דגים כאשר יש גם קשקשים - ולמה אין זה בכלל חדרי חדרים? וז"ל שדגם עם קשקשים אינו, בר מראית עין שפרי נכר שפוא דם דגים, אב"ל כאשר פדס איך שפוא לפננו אפשר לעשות בו ולחשוב שפוא דם בפמא אלא שכל פנכחים יודעים שפוא דם דגים - בזה אסרו חז"ל מחשש שמא יראו מ'שפוא שלם מודע לזה שפוא דם דגים.

¹⁸ פרי מגדים שפתי דעת סוף סי' ס"ו ד"ה כתב כפ"ט

לפי הפמ"ע גם מראית עין ע"ל אפי"ס דרבנן אסור בחדרי חדרים אס פאיסור פוא דבר נאכל שפרי כבר נצט"פ, חתיכה דאפי"ס.

ולכאורה, לפי דברי פמ"ע פמנח קשקשים בל"ד דם דגים אין בו כדי להפשיט את פדס אחרי שכבר נאסר - וכדברי רע"א, וא"כ קשה מדברי פרי"א שפתיר חלב שקדים ע"י שינח שקדים בל"ד!

אב"ל - יש מקום לחלק בין פגזירות שגזרו חז"ל **פני** מראית עין לבין דברים שלם דברו עליפם חז"ל בכלל אב"ל שייך לאסור אותם מחשש מראית עין, שפרי במצא' מנינו גזירות מסוימות - דם דגים, דם מהלכי שתיים, שיחת גזרים, שני פל"ורים בכתובות... ופם אוסרים דרבנן משום מראית עין, ואילו בגמרא חלב שקדים וחלב אשה ע"ל מנינו שחז"ל ע"ל אפי"ס מיוחד אב"ל שאוסרים מני"א משום ופייחם נקיים מדי' ומישראו. וא"כ - סברת פמ"ע וכן דיוקו של רע"א - שדגם דגים שפירש מן פדז בלי קשקשים שוב ע"ל פותר ע"י פנחת קשקשים בל"ד שפרי כבר נאסר בכלל גזרת חז"ל ודינו כחתיכה דאפי"ס. דא כן בחלב שקדים שלם אסרו חז"ל אלא שיש לחשש משום מראית עין - אס פנח שקדים בל"ד אין חשש מראית עין ומותר. (ויכח לפיות מה שפתיר פרי"א ע"ל בחלב שקדים מפני שפוא מראית עין אדרבנן למרות שמנינו שחז"ל אסרו דברים משום מצ"ע אדרבנן - פיינו דוקא איפ"ה שחז"ל גזרו ואסרו, אב"ל לאסור משום מראית עין דבר שלם אסרו חז"ל כשיבאו לחשוש שגבר אדרבנן ע"ל מנינו בכל"ל)

¹⁹ ס"ז סי' פ"ז סוף ס"ק ה', ולשון דכתחלה...

פ"ז פתיר לבשל בשר עפורה בחלב אשה במקום צורך גדול - כאן לרפואה

²⁰ שו"ת אגרות משה חלק או"ח א' סי' צ"ו

מצ"ע פוא כשיצאו בפבנת פמאשה ולא כפאין חשש לעשות במאשה אב"ל יש לחשוש שיצאו בדיון

2

ט [ו] ודם

דגים אף על פי שהוא מותר אם קבצו בכלי (ט) אסור משום מראית העין לפיכך אם ניכר שהוא מדגים כגון שיש בו קשקשים מותר: י ודם אדם אם פירש ממנו אסור גם כן משום מראית העין לפיכך אם נשך הככר בשיניו ויצא דם משיניו על גבי הככר צריך לגררו אבל דם שבין השינים מוצצו:

3

רנז) עוד שאלת בשר בחלב אשה מהו כיון שחלב האשה אחר שפירש מותר א"כ אין בזה איסור כלל וכמו שהוציאו מגדי חלב בהמה טמאה בהדי בשר בהמה טהורה וחלב בהמה טהורה בהדי בשר בהמה טמאה שאין בהם שום איסור לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים או אסור משום מראית העין כמו שחששו בדם דגים בזמן שאין בו קשקשים:

תשובה מסתברא שאסור לבשלו כל שכן לאכלו כל שנכר בו מאותה דם דגים ומדם שעל גבי הככר שאמרו שירדו. ומה שהוציאו בשר בהמה טהורה בהדי חלב טמאה ובשר טמאה בהדי חלב טהורה לא דברו אלא בחיוב אכילתו ובשולו שאין באלו חיוב כלל לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים אבל באיסור מראית העין לא דברו

4

כתב הרשב"א בתשובה (ח"ג סי' רנז) מסתברא שאסור לבשל בשר בחלב אשה מפני מראית העין ואם נפל לתוך התבשיל בטל ואין צריך שיעור (ב) זהו ג"ל צדור:

דרכי משה

5

(ב) וצ"ע דהרי אפילו בחלב בהמה טמאה מותר לבשל ואפילו בשר חיה ועוף בחלב טהורה הואיל ואינו אלא מדרכנן כל שכן בחלב אשה ולית ביה משום מראית עין כבישול מידי דהוה אחלב בהמה טמאה וצ"ע ועיין לעיל סוף סימן ס"ו מ"ש מזו (אות ט):

בדבר נסיעה לאנשים בקאר אתר הדלקת הנרות לביהמ"ד סמוך ערך שני מינוטין לכל היותר אם יש איזה חשש איסור

מע"כ ידידי יר"ש ר' משה מעצגער נ"י.

נהנתי מאד אשר מע"כ נודדו לקיים מצות תוכחה לפי דעתו ותשואות חן חן למע"כ וח"ו לי להקפיד בזה, ואי"ה בלא נדר לא אסע עוד משעת הדלקת הנרות בקאר אף שאין בזה שמץ איסור אף לא משום מראית העין.

כי ידע ידידי אשר איסור מראית העין הוא רק בדבר שנעשה זה ברוב הפעמים באופן האסור והוא עושה זה באופן המותר אסרו מפני מראית העין, כגון לעשות ע"י עכורים בקבלנות מלאכה כזו שהרבה עושים בשכירי יום שהוא אופן האסור, לכן אסרו גם בקבלנות משום מראית העין, וכן בגשרו כליו במים אסרו משום מראית העין לשוטחן בחמה במקום שראין בני"א שיחשדו שכבסן. אבל לעשות דבר היתר מפורסם בשביל איזה אנשים שיטעו לחשוב שהוא דבר איסור לא אסרו. ועובדא זו שידוע לכל שנשים מקבלות שבת בהדלקת הנרות ואנשים מקבלים שבת בתוספת קטן כי זמן הדלקת הנרות קבוע בעשרים מינוטין קודם השקיעה ככאן וברוב המקומות וא"כ הוא דבר מפורסם לכל אף לנשים שהאנשים עדיין מתרין במלאכה קרוב ל"ח מינוט אף לכתחלה אם לא יקבלו שבת, והשקיעה היתה ב"פ' ויצא 4.32 והיו עוד אחד עשר מינוטין מהרגע שישבתי בקאר שהיה 4.19 עוד אחד עשר מינוטין למלאכה לכתחלה שאפשר בזה הזמן ליסע בקאר אף דרך רחוקה חמשה פעמים מהשיעור שעד הישיבה, ועוד ישארו איזה מינוטין לתוספת שבת ורק אפשר יש איזה נשים טועות שחושבות שמזמן הדלקת הנרות אסור אף לאנשים לא שייך לאסור בזה משום מראית העין, דלא איכפת לן שידעו האמת שלאנשים מותר כיון שעדיין לא קבלו שבת.

אבל מ"מ כיון שמע"כ כותב שיש ח"ו קלקול לאיזו נשים ואנשים שידמו שיש בזה ולוול לשבת קדש אראה בלא נדר שלא ליסע עוד בקאר משעת הדלקת הנרות.

ידידו המברכו בזכות מצות התוכחה שקיים לכבוד השי"ת ולכבוד השבת קדש לשפע ברכה שבא ע"י קיום שמירת השבת ולסוכת השלום.

בשה פיינשטיין

בשר בחלב

לכא תבשל: דרך בישול אסור עבשה, עאכוד, ועיהנות (אפי' שלא כדרך הנאות) מדאורייתא
ע"ה כבישול מה"ת
 ט"ע ספק בירושלמי; פ"ח כבישול / מהר"ם שי"ף. ד"ע כבישול
 ע"ש ספק בירושלמי; רמב"ם ספק בישול דאורייתא (שו"ע) / פ"ח. ודאי כבישול מדאורייתא
 בישול בחמי טבר' ספק בירושלמי; שו"ע ד"ע כבישול / ע"ש ספק בירושלמי
 כבישול מ"ה מותר בבישול אכילה והנאה מה"ת; מדרבנן אסור באכילה, ובישול' ה"ו ספק
 בדברי רש"י; ובהנאה - רמב"ם (שו"ע) מותר / רש"י אסור

ג': בהמה טהורה אסור עבשה, עאכוד, ועיהנות בחלב מדאורייתא
 בהמה טמאה מה"ת הכה מותר; מדרבנן - ב"ח אסור בבישול, אכילה, והנאה / שו"ע אסור רק באכילה
 ח"ה ונבילה אסור בבישול מה"ת; אכילותו אין עוקין משום ב"ח דאין איסור ח"ה; הנאה - פ"ח אסור / ד"מ"ה מותר
 ח"ה ועוף חוסי' אסור בכל מה"ת / רמב"ם (שו"ע) אסור באכילה מדרבנן ומותר בבישול והנאה / ב"ח אסור בכל מדרבנן
 ד"עם וחג"ים מותר הכה (ב"ח ד"ע בחלב אסור משום סכנה / דרכ"מ מותר)

ש"ע אסור בכל מה"ת
 ש"ע, צמחית, גידים, קרנים, טלפים מותר בכל מה"ת; אסור בבישול ואכילה מדרבנן; ומותר בהנאה
 ע"ר פ"ח ד"ע כצמחית / אג"מ מותר בכל
 ד"ס מה"ת מותר בבישול והנאה ואין עוקין אכילותו משום ב"ח דאכאח"א; מדרבנן אסור בבישול
 קבה יבשה כ"ף מותר - ש"ך בד"ב דב - ר"ע א"א - י"ס כ"ג מותר בכחילה
 ביצה שנעדרה בחייה אסור מותר בכל אופן
 ביצה שנמצאה בצוף אחר שחיטה: ק"עפה קשה - רש"ם - ע"ש רמב"ם מותר בכל אופן / ע"פ ר"ף רק באינה מבורה (ש"ך ל"ב)
 חלמון וחלבון - רש"ב (שו"ע) מותר בכל אופן / ר"ף מותר רק אינה מבורה (ש"ך ב"ד) / רש"ב אסור בכל אופן
 חלמון ע"ד רש"י מותר רק באינה מבורה / ע"ש רמב"ם מותר בכל אופן (ש"ך הפ"ח) / רש"ב אסור (שו"ע) אסור
 ע"א נגמרה חלמון אסור באכילה בכל אופן

בחלב און: טמאה רמב"ם (שו"ע) מותר בבישול והנאה / ב"ח אסור בבישול והנאה מדרבנן
 ח"ה מותר בכל מה"ת; ומדרבנן אסור רק באכילה
 זכר מותר בכל מה"ת; ומדרבנן אסור בבישול ואכילה
 אדם מותר בכל (רמ"א)
 נסיונו ר"ש אסור בכל מה"ת / תוס' אסור בבישול ואכילה מדרבנן
 מיה נשיבא ר"ש אסור בבישול ואכילה מדרבנן / תוס' אולי מותר בכל
 חלבה קבה צ"ח רש"י ור"ת (רמ"א) אסור בכל מה"ת / רמב"ם (שו"ע) מותר בכל (ובן ע"ש טמאה)
 קבה בחלבה (לרמב"ם יסירו מיד) ע"י כבישה או מליחה - רש"י ור"ת (רמ"א) אסור / רמב"ם (שו"ע) מותר
 חלבה קרוש רש"י (רש"ע) אסור בכל מה"ת / ר"ת ורמב"ם (שו"ע) ורמ"א מותר בכל (ובן ע"ש טמאה)
 קבה בחלבה (בג"ע) רש"י אסור / ר"ת ורמב"ם (שו"ע) ורמ"א אסור
 חלבה קבה צ"ח ד"ע כצ"ח ובהפס"מ כקרוש (רמ"א)
 חלבה שחוטה ומתה: ע"ש משפירש ה"ו חלב מדרבנן / ע"ש ורמב"ם רק ע"ג בשר אחר
 העכות כח"ט: ר"ת ורמב"ם (שו"ע) ע"ג קריעה ע"כ: בישול עם אחר שו"ע וטח ע"כ אכילה
 רש"י - ע"ש ע"כ (ע"ד קריעה); ע"כ בישול ע"כ בישול וטח ע"כ אכילה אסור
 רמ"א - ע"ש ע"כ (ובד"ב מותר בכל ע"כ); ע"ש עם בשר אחר אסורה ע"כ
 ובד"ב מותר בישול וטח (ואם לא נתחמו אסור); בישול ע"כ אסור ע"כ ומותר ב"ש ע"ש וטח
 בישול עם בשר אחר אסור אפי' בד"ב אפי' שו"ע וטח והפס"מ.

מראית עין

(אסור לעשות דבר שאחרים על"מם לעשות ולפרש כדבר עבירה - ופ"תם נק"י)

אם ע"כ יבאו לחשוך בו אלא ע"י שתי עצויות (בישול בשר חלב בחלב) : רמ"א מותר
 אם פסעו נבצת מחוסר ידיעה בהלכה : אג"מ - מותר
 אם נכר ש"כ אסור (ד"מ מכ"ח ח"ה ע"ה פ"ח. ד"ע ע"ש פקד"ם ח"ה ע"ש ע"ה) : מותר

מראית עין אדאורייתא: אסור אפילו בדברי חז"ר

מראית עין אדרבנן: איפה שח"ז אסור (מפרק ובין כלאחר יד במקום ז'ער ופוסד) אסור בהפס"א ומותר
 בהנאה

מקומות של מ"ע אסור מפורש בח"ז: רמ"א מותר / רש"ע - ש"ך - אסור (נחלת לבי - בהפס"א)

במאכל הנראים כדבר האסור: פ"ח - אפילו בדברי חז"ר אסור (ע"ש ע"ש)